

R O M Â N I A

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

19 iunie 2018

COMUNICAT DE PRESĂ

I. În ziua de 19 iunie 2018, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.a) teza întâi din Constituție și al art.11 alin.(1) lit.A.a) și art.15 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbateră, în cadrul controlului anterior promulgării, următoarele obiecții de neconstituționalitate:

A. Obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, obiecție formulată de Președintele României.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României.

B. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.4 [cu referire la art.3 alin.(1²)], pct.9 [cu referire la art.7 alin.(7)], pct.93 [cu referire la art.56], pct.97 [cu referire la art.58 alin.(1)], pct.134 [cu referire la art.75 alin.(1) lit.c)] și pct.151 [cu referire la art.96 alin.(3)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, obiecție formulată de un număr de 97 de deputați.

C. Obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.151 [cu referire la art.96 alin.(3) și (4)] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, obiecție formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite.

Constatând identitatea de obiect al acestor două sesizări, Curtea Constituțională a dispus conexarea acestora.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale, în raport de criticile formulate.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică Președintelui României.

II. În aceeași zi, Plenul Curții Constituționale, investit în temeiul art.146 lit.d) din Constituția României, al art.11 alin.(1) lit.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a luat în dezbatere excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.16 din 8 iunie 2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la infracțiunea de spălare a banilor. Dispozițiile art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.656/2002 au următorul conținut: „*Constituie infracțiunea de spălare a banilor și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani: [...] dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.*”

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu unanimitate de voturi, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării

terrorismului în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.16 din 8 iunie 2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, în ceea ce privește subiectul activ al infracțiunii (pct.2 din dispozitiv), sunt neconstituționale.

În motivarea soluției de admitere pronunțate, Curtea a constatat că dispozițiile art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în interpretarea dată prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr.16 din 8 iunie 2016 privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, încalcă cerințele de claritate, precizie și previzibilitate, ce rezultă din principiul statului de drept, impuse de prevederile constituționale ale art.1 alin.(5), dar și principiul legalității incriminării și a pedepsei prevăzută la art.23 alin.(12) din Constituție.

Pentru pronunțarea acestei soluții, Curtea a reținut, de principiu, că subiectul activ al infracțiunii din care provin bunurile dobândite, deținute sau folosite nu poate fi și subiectul activ al infracțiunii de spălare a banilor, reglementate la art.29 alin.(1) lit.c) din Legea nr.656/2002.

Decizia este definitivă și general obligatorie și se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională, respectiv Tribunalului Mureș – Secția penală.

•

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Plenul Curții Constituționale vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul Relații externe, relații cu presa și protocol al Curții
Constituționale**